

พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

มต

ปีที่จัดทำ : ๒๕๖๘ โดย นักนิติศาสตร์

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
	๑ - ๕	๑
หมวด ๑ เครื่องหมายการค้า		๕
ส่วนที่ ๑ การจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า	๖ - ๒๘ ทวิ	๕
ส่วนที่ ๒ การรับจดทะเบียน และผลแห่งการรับ จดทะเบียน เครื่องหมายการค้า	๒๙ - ๔๗	๒๔
ส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า	๔๘ - ๕๒/๑	๓๕

	มาตรา	หน้า
ส่วนที่ ๔ การต่ออายุและ การเพิกถอนการ จดทะเบียน เครื่องหมายการค้า	๕๓ - ๖๗	๓๙
ส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้า	๖๘ - ๗๙/๑	๔๙
หมวด ๑/๑ การจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า ภายใต้พิธีสารมาดริด	๗๙/๒ - ๗๙/๑๕	๕๖
หมวด ๒ เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรับรอง	๘๐ - ๙๓	๖๖
หมวด ๓ เครื่องหมายร่วม	๙๔	๗๒
หมวด ๔ คณะกรรมการ เครื่องหมายการค้า	๙๕ - ๑๐๒	๗๒
หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด	๑๐๓ - ๑๐๖ จัตุวา	๗๗

	มาตรา	หน้า
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ	๑๐๗ - ๑๑๖	๘๓
บทเฉพาะกาล	๑๑๗ - ๑๒๓	๘๘
อัตราค่าธรรมเนียม		๙๒

พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช
๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๐๔

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมาย”^๒ หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพ
ประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ
กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียง หรือสิ่งเหล่านี้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เครื่องหมาย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

“เครื่องหมายการค้า” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้ หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้า ที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างกับ สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

“เครื่องหมายบริการ” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้ หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่า บริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้น แตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

“เครื่องหมายรับรอง” หมายความว่า เครื่องหมายที่ เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือ เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรอง เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือ คุณสมบัติอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณสมบัติอื่นใดของบริการนั้น

“เครื่องหมายร่วม” หมายความว่า เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจ ในกลุ่มเดียวกันหรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ

สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

“ผู้ได้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จากเจ้าของเครื่องหมายความการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ได้จดทะเบียนแล้ว ให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่”^๑ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี”^๒ หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^๑ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๓

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อธิบดี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^๑

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

เครื่องหมายการค้า

ส่วนที่ ๑

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม

^๑ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

พระราชบัญญัตินี้ และ

(๓) ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

มาตรา ๗^๑ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่
เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้
สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า
นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่าง
หนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามียลักษณะบ่ง
เฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตาม
ความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตาม
กฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดย
ลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า
โดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติ

^๑ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่น โดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๙) ภาพอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการ

ทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๑๑) เสียงอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น

เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๑) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามียุทธศาสตร์เฉพาะ

มาตรา ๘^๑ เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

(๑) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(๒) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธง

^๑ มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ราชการ

(๓) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ หรือนามพระราชวงศ์

(๔) พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของ พระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท

(๕) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึง พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(๖) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำ ประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและ เครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐ ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือชื่อและชื่อย่อ ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือ องค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเงินิา

(๘) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ

หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายอื่นใดอันได้รับ
เป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วน
ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย
รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น
เว้นแต่ผู้จดทะเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง
ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายเช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับ
สินค้านั้น และใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น แต่
ทั้งนี้ต้องระบุปีปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

(๙) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
อันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย

(๑๐) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียง
แพร่หลายทั่วไป ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
หรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าวจนอาจทำให้สาธารณชน
สับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(๑๑) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖)
หรือ (๗)

(๑๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตาม

กฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๓) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุนายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง

วรรคสอง^๑ (ยกเลิก)

การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้นั้น ผู้ขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นหรือตัวแทน ต้องมีสำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้ตั้งอยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๑๑ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
ในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความ

^๑ มาตรา ๙ วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

ตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนด ในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่า คำขอดังกล่าวเป็นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตาม พระราชบัญญัตินี้^๑

มาตรา ๑๒ ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ขอจดทะเบียน มาให้ ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือ หลักฐานใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียน เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อ ประกอบการพิจารณาได้

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแปลเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอจดทะเบียนที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็น ภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๓) เชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

^๑ มาตรา ๑๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม (๑) หรือ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๑๓^๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียน ในกรณีที่เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

^๑ มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๔^๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า

(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ

(๒) การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า^๒

มาตรา ๑๖ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดทั้งเครื่องหมายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่มีลักษณะอันพึง

^๑ มาตรา ๑๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

รับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนรายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่บ่งเฉพาะก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑)^๑ สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

^๑ มาตรา ๑๗ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒)^๑ สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดสิ่งที่นายทะเบียนเห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๘^๒ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนาย

^๑ มาตรา ๑๗ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ทะเลเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้ขอ
จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนาย
ทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง
ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้น
ต่อไป

มาตรา ๑๙^๑ ถ้าผู้ขอจดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา
๑๘ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม
มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้ขอจด
ทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติ
ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง ให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอ
จดทะเบียน

มาตรา ๒๐^๒ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่น
คำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านาย

^๑ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่ง
 อย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจด
 ทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมี
 หนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหลังรอการพิจารณา
 ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับ
 สินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า
 มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้
 สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า
 หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกัน
 หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่าง
 เดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับ
 การจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำ
 ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และ
 มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่
 ชักช้า

มาตรา ๒๑^๑ ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ถึง มาตรา ๒๖^๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๗^๓ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือ

^๑ มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๒๒ ถึง มาตรา ๒๖ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

คล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไข และข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมาย การค้านั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียน เห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้ง คำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรค หนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘^๑ บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้าไว้นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่ วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอก ราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่น

^๑ มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ

(๓) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้สิทธิในทำนองเดียวกันแก่บุคคลสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๔) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทย หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นเป็นครั้งแรกนอกราชอาณาจักรถูกปฏิเสธ หรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งคำขอ บุคคลดังกล่าวจะขอใช้สิทธิ

ตามวรรคหนึ่งไม่ได้

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกปฏิเสธ หรือคำขอที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งตามวรรคสองนอกราชอาณาจักรซ้ำอีกภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลซึ่งยื่นคำขอดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้ เมื่อ

(๑)^๑ คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุนัยยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒)^๒ คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการใดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ

(๓) การถูกปฏิเสธ ถอนคืน หรือถูกละทิ้งในครั้งแรกมิได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน

^๑ มาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๒๘ วรรคสาม (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๒๘ ทวิ^๑ ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าไปออกแสดงในงานแสดงสินค้านี้ระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีดังกล่าวจัดขึ้น หรือรัฐบาลไทยรับรองการจัดงานแสดงสินค้านี้ระหว่างประเทศนั้น เจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งได้ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้านำออกแสดงในงานแสดงสินค้านี้ดังกล่าวในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดง หรือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรกนอกราชอาณาจักร แล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้ การยื่นคำขอดังกล่าวต้องไม่เป็น การขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘

การจัดงานแสดงสินค้านี้จะถือเป็นงานแสดงสินค้านี้ระหว่าง

^๑ มาตรา ๒๘ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเทศและการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒

การรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๒๙ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น

วรรคสอง^๑ (ยกเลิก)

การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แล้ว หากปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ ก็น่า หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

^๑ มาตรา ๒๙ วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

รายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ อันจำเป็นจะต้องเพิกถอนคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นก็ดี ถ้ายังมีได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนตามวรรคหนึ่ง หลังจากที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙ แล้ว ให้ประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนนั้นด้วยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน^๑

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนมิได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง

^๑ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

แล้ว และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนาย ทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอ จดทะเบียนดังกล่าวต่อไปได้

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งเพิกถอนของ นายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียน

(๑) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป ในกรณีที่นายทะเบียนได้มี คำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะมีประกาศ โฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๙

(๒) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้ารายนั้นใหม่ ในกรณีที่ได้มีการประกาศ โฆษณาคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรค สองแล้ว

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองหรือ วรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนตาม มาตรา ๓๐ หลังจากที่ได้มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แล้ว ให้

นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้นให้ผู้คัดค้านทราบ โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๓ ในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนยังมิได้มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านนั้นให้รอการวินิจฉัยไว้ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาการอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ วรรคสองหรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี^๑

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ ถูกต้องแล้วให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งเช่นนี้ให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ ไม่ถูกต้องให้นายทะเบียนดำเนินการวินิจฉัยคำคัดค้านนั้นต่อไป

มาตรา ๓๔ ในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านนั้นแล้ว และมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ

^๑ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

นายทะเบียนตามมาตรา ๓๓ ให้นายทะเบียนแจ้งให้
คณะกรรมการทราบ และให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่า
ตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือ
เห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจด
ทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่น
ภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙
พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน^๑

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๑ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๓๖^๑ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้ นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่ ชักช้า

ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่ อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียน ต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ สำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไป ยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า^๒

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมิได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำจดทะเบียน

ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมี คำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้ คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับ

^๑ มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^๒ มาตรา ๓๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

แต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำ
คัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่^๑

มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มี
หนังสือแจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและ
ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ
นายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้
คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า^๒

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มี
หนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและ
ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการ โดยฟ้องคดีต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

^๑ มาตรา ๓๖ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๓๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

การฟ้องคดีตามวรรคสอง จะกระทำต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แล้ว

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมิได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของนายทะเบียนหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เป็นที่สุด

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ก็ดี หรือมีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้

เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้ง

คำขอจดทะเบียน^๑

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้คัดค้านตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ตนคัดค้านนั้น และมีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดว่าผู้คัดค้านมีสิทธิดีกว่าผู้ถูกคัดค้าน ถ้าเครื่องหมายการค้าที่ผู้คัดค้านขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยไม่ต้องประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านอีก

^๑ มาตรา ๔๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๔๒^๑ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร เป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น

มาตรา ๔๓ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้ขอจดทะเบียนตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนชำรุดในสาระสำคัญ หรือสูญหาย เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญดังกล่าวต่อนายทะเบียนก็ได้

การออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ และมาตรา ๖๘ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็น

^๑ มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

เจ้าของเครื่องหมายการค้า เป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๔๕ เครื่องหมายการค้าอันได้จดทะเบียนไว้โดยมิได้จำกัดสินนั้น ให้ถือว่าได้จดทะเบียนไว้ทุกสิ่ง

มาตรา ๔๖ บุคคลใดจะฟ้องคดี เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน หรือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดสิทธิดังกล่าว ไม่ได้

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน ในอันที่จะฟ้องคดีบุคคลอื่นซึ่งเอาสินค้าของตนไปลงขายว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น

มาตรา ๔๗ การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการขัดขวางบุคคลใดในการใช้โดยสุจริตซึ่งชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อสำนักงานการค้าของตนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของตนหรือไม่เป็นการขัดขวางบุคคลใดในการใช้คำบรรยายโดยสุจริตซึ่งลักษณะหรือคุณสมบัติแห่งสินค้าของตน

ส่วนที่ ๓

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๔๘ สิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้ว ย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้

ในกรณีที่มีการโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้ผู้โอนหรือผู้รับโอนแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนตาย ให้ทายาทคนหนึ่งคนใดหรือผู้จัดการมรดกแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียนเพื่อดำเนินการรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป

การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้ ทั้งนี้ จะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้

การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง จะเป็นการโอนหรือรับมรดกสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้^๑

มาตรา ๕๐^๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๕๑ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑/๑^๓ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือรับโอนหรือรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ผู้นั้นได้โอน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก ไม่ว่าจะใช้กับสินค้า

^๑ มาตรา ๔๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๕๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ มาตรา ๕๑/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ขอจดทะเบียน หรือ ผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งได้รับความยินยอมเป็นหนังสือให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้จากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกทุกราย แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายรายก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจขอให้นายทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนได้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกรายการสินค้าบางอย่างที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

(๒) ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น และของตัวแทน ถ้ามี

(๓) สำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้

(๔) รายการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๒/๑^๑ ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น

หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า

^๑ มาตรา ๕๒/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ละทั้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน
เครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการ
จดทะเบียน แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๔

การต่ออายุและการเพิกถอน

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๕๓ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุ
สิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๔๒ และอาจต่ออายุได้
ตามมาตรา ๕๔

อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง มิให้
นับรวมระยะเวลาในระหว่างการดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา
๓๘ ด้วย

มาตรา ๕๔^๑ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่อ
อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่อ
อายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ
ภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ

^๑ มาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕^๑ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ

^๑ มาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นอีกสิบปี นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุ และชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตาม มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าขึ้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าขึ้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของ เครื่องหมายการค้าขึ้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจด ทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้น

มาตรา ๕๖^๑ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๕๗ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนเองได้ แต่ในกรณีที่มีการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น การเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่สัญญาอนุญาตดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วฝ่าฝืนหรือมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่นายทะเบียนกำหนดในการรับจด

^๑ มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

มาตรา ๕๙ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว หรือตัวแทนเลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

ในกรณีที่นายทะเบียนมีเหตุอันควรเชื่อว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วหรือตัวแทน เลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นหรือตัวแทน ณ สำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ให้ชี้แจงเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

ถ้านายทะเบียนไม่ได้รับคำตอบภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ประกาศโฆษณาว่าจะเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนยังไม่ได้รับคำตอบภายในสิบห้าวันนับแต่

วันประกาศโฆษณาตามวรรคสาม ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอน
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด^๑

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

^๑ มาตรา ๖๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๖๑^๑ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะที่ยื่นจดทะเบียน

(๑) มิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

(๓)^๒ เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกันหรือ

(๔)^๓ เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ

^๑ มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

^๒ มาตรา ๖๑ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

^๓ มาตรา ๖๑ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

แหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บุคคลใดเห็นว่าเครื่องหมายการค้าใดขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสน์นโยบาย บุคคลนั้นอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้

มาตรา ๖๓ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ หากพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ขอจดทะเบียน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ตั้งใจโดยสุจริตที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ และตามความจริงก็ไม่เคยมีการใช้เครื่องหมายการค้านั้นโดยสุจริตสำหรับสินค้าดังกล่าวเลย หรือในระหว่างสามปีก่อนที่จะมีคำร้องขอให้เพิกถอนมิได้มีการใช้เครื่องหมายการค้านั้นโดยสุจริตสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นจะพิสูจน์ได้ว่า การที่มิได้ใช้เครื่องหมายการค้านั้นมีสาเหตุมาจากพฤติการณ์พิเศษในทางการค้า และมีได้มีสาเหตุมาจาก

ความตั้งใจที่จะไม่ใช้หรือจะละทิ้งเครื่องหมายการค้านั้นสำหรับ
สินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๖๔ เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๖๑ มาตรา
๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของ
เครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาต ถ้ามี ทราบเพื่อยื่น
คำชี้แจงของตน คำชี้แจงดังกล่าวให้ยื่นต่อคณะกรรมการ
ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ

มาตรา ๖๕ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งเพิกถอนหรือไม่
เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๑
มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว
พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ร้องขอให้เพิกถอนเจ้าของเครื่องหมาย
การค้าและผู้ได้รับอนุญาต ถ้ามี ทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ร้องขอให้เพิกถอน เจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือผู้
ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรค
หนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง
ของคณะกรรมการถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้
ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๖๖ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าในขณะที่ร้องขอนั้นเครื่องหมายการค้านั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก จนกระทั่งในวงการค้าหรือในสายตาของสาธารณชน เครื่องหมายการค้านั้นได้สูญเสียความหมายของการเป็นเครื่องหมายการค้าไปแล้ว

มาตรา ๖๗ ภายในห้าปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดตามมาตรา ๔๐ ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้ หากแสดงได้ว่าตนมีสิทธิในเครื่องหมายการค้านั้นดีกว่าผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น

ถ้าผู้ร้องแสดงได้แต่เพียงว่า ตนมีสิทธิดีกว่าเฉพาะสินค้าบางอย่างในจำพวกของสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้ศาลมีคำสั่งจำกัดสิทธิแห่งการจดทะเบียนให้อยู่เฉพาะสินค้าที่ผู้ร้องไม่ได้แสดงว่าตนมีสิทธิดีกว่า

ส่วนที่ ๕

การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖๘ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วจะทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้

สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่คำขอจดทะเบียนนั้นอย่างน้อยต้องแสดงรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงื่อนไขหรือข้อกำหนดระหว่างเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น และผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต ที่จะทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นสามารถควบคุมคุณภาพของสินค้าของผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตได้อย่างแท้จริง

(๒) สินค้าที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๘ จะไม่เป็นการทำให้

สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนโนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว

เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหรือมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนให้แจ้งเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วย

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

แจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด^๑

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ การใช้เครื่องหมายการค้าโดยผู้ได้รับอนุญาตสำหรับสินค้าในการประกอบธุรกิจของตนตามที่ได้รับอนุญาตไว้ ให้ถือว่าเป็นการใช้เครื่องหมายการค้าโดยเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น

มาตรา ๗๑ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตอาจร่วมกันร้องขอต่อนายทะเบียนให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวได้ และให้นำมาตรา ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญา

^๑ มาตรา ๖๙ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

อนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตอาจร่วมกันร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อาจร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หากแสดงได้ว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว

ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่า

(๑) การใช้เครื่องหมายการค้าโดยผู้ได้รับอนุญาตนั้นทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนโยบาย หรือ

(๒) เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นไม่อาจควบคุมคุณภาพของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้อย่างแท้จริงอีกต่อไป

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๓ เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง หรือวรรคสามให้นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นหรือผู้ได้รับ อนุญาต แล้วแต่กรณี ทราบเพื่อยื่นคำชี้แจงของตนภายในเวลา ที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและไม่เกินหกสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

ในการพิจารณาคำร้องขอตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี จะให้บุคคลที่ เกี่ยวข้องนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือชี้แจงเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๗๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสองแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่ง ดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด^๑

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด^๒

มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสามแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าผู้ได้รับอนุญาต ผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นผู้ร้องขอและนายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ

ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่

^๑ มาตรา ๗๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๗๔ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่มีการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใด การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้นย่อมสิ้นผลไปด้วย

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นเสียเองหรือจะอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ได้รับอนุญาตใช้เครื่องหมายการค้านั้นอีกก็ได้

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นได้ทั่วประเทศสำหรับสินค้าทั้งหมดที่ได้จดทะเบียนไว้ตลอดอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น รวมทั้งในกรณีที่มีการต่ออายุการจดทะเบียนด้วย

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับอนุญาตจะโอนการ

อนุญาตตามสัญญาดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้และจะ
อนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้านั้นอีกทอดหนึ่งก็
ไม่ได้

มาตรา ๗๙/๑^๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย
การค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้
เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการ
รับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้
ใช้เครื่องหมายการค้านั้น

หมวด ๑/๑

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด^๒

มาตรา ๗๙/๒^๓ ในหมวดนี้

“พิธีสารมาดริด” หมายความว่า พิธีสารที่เกี่ยวกับความ
ตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนระหว่างประเทศของ

^๑ มาตรา ๗๙/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ หมวด ๑/๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด มาตรา ๗๙/๒ ถึง มาตรา ๗๙/๑๕ แก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ มาตรา ๗๙/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

เครื่องหมาย ซึ่งได้รับรอง ณ กรุงมาดริด เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ” หมายความว่า คำขอเพื่อการจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ยื่นภายใต้พิธีสารมาดริด

“สำนักระหว่างประเทศ” หมายความว่า สำนักระหว่างประเทศขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

“สำนักงานต้นทาง” หมายความว่า สำนักงานที่รับคำขอจดทะเบียนหรือรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ

มาตรา ๗๙/๓^๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๑ มาตรา ๗๙/๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๗๙/๔^๑ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักรต้องเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้แล้วในราชอาณาจักร และมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย หรือ

(๒) มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ

(๓) มีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชยกรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย

มาตรา ๗๙/๕^๒ ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักรมีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่นและอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้

^๑ มาตรา ๗๙/๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๗๙/๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๗๙/๖^๑ เมื่อได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้

^๑ มาตรา ๗๙/๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนักกระทรวงต่างประเทศภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มี การแจ้งอย่างหนึ่งอย่างใดไปยังสำนักกระทรวงต่างประเทศตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยไม่ต้องประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙

เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๙/๓^๑ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักกระทรวงต่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักกระทรวงต่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่าง

^๑ มาตรา ๓๙/๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙/๘^๑ ในกรณีที่มีการระบุงขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังจากที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๙/๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศและให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙/๙^๒ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับ

^๑ มาตรา ๗๙/๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๗๙/๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นอาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน

มาตรา ๗๙/๑๐^๑ ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทางรวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อได้รับแจ้งการเพิก

^๑ มาตรา ๗๙/๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ถอนทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้านั้น
จากสำนักระหว่างประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือ
ทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุขอรับความคุ้มครองใน
ราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่
กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างเช่นเดียวกัน ณ วันที่
ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีการ
ดำเนินการเกี่ยวกับการถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน
ก่อนสิ้นระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง แต่
ผลของการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากระยะเวลานั้น
สิ้นสุดแล้วด้วย

ในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทาง เมื่อมีเหตุตาม
วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้นายทะเบียนแจ้งไปยังสำนัก
ระหว่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๙/๑๑^๑ ในกรณีที่ทะเลเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้าใดซึ่งระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรถูกเพิกถอนโดยสำนักระหว่างประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๙/๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเลเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอนอาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลาและตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๗๙/๑๒^๒ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเลเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ หรือบุคคล

^๑ มาตรา ๗๙/๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๗๙/๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

อื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนัก
ระหว่างประเทศเพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็น
กรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

เมื่อได้ส่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
วรรคหนึ่ง และเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ให้ถือว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๗๙/๑๓^๑ การขอและการจดทะเบียน การขอ
บันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง
การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่ง
ของนายทะเบียน และการต่ออายุการจดทะเบียน รวมทั้งการ
ดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๑ มาตรา ๗๙/๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๗๙/๑๔^๑ การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๙/๖ มาตรา ๗๙/๗ มาตรา ๗๙/๑๐ มาตรา ๗๙/๑๑ มาตรา ๗๙/๑๒ และมาตรา ๗๙/๑๓ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด

คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศตามที่สำนักระหว่างประเทศกำหนด

มาตรา ๗๙/๑๕^๒ บทบัญญัติในหมวดนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด แล้วแต่กรณีด้วย

หมวด ๒

เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายรับรอง

^๑ มาตรา ๗๙/๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๒ มาตรา ๗๙/๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๘๐ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการโดยอนุโลม และให้คำว่า “สินค้า” ในบทบัญญัตินี้ดังกล่าวหมายความถึง “บริการ”

มาตรา ๘๑ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายรับรองโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้น นอกจากจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ขอจดทะเบียนจะต้อง

(๑) ยืนยันข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นพร้อมกับคำขอจดทะเบียนด้วย และ

(๒) แสดงได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับตาม (๑)

ข้อบังคับตาม (๑) ต้องระบุถึงแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือ

บริการที่จะรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

มาตรา ๘๓ นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายรับรองแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้นและมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม

มาตรา ๘๔ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายรับรองไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น หรือเห็นว่าการรับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้นและมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๘

และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม

มาตรา ๘๕ ในการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองให้นายทะเบียนระบุถึงสาระสำคัญของข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นด้วย

มาตรา ๘๖ เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นก็ได้ แต่จะต้องไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ของสาธารณชน

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๗ ถ้านายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามมาตรา ๘๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนและมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาสาระสำคัญของข้อบังคับที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

เมื่อได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้

นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายรับรอง
นั้นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๘๘ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่ควรรับจดทะเบียน
การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามมาตรา ๘๖ ให้นายทะเบียน
มีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วย
เหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นหรือบุคคลอื่น
ใดที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียน
ตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว
ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณา
ตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนาย
ทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี^๑

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็น
ที่สุด

มาตรา ๙๐ เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียน
แล้วจะใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการของตนเองไม่ได้

^๑ มาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

และจะอนุญาตให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับรองโดยใช้เครื่องหมายนั้นก็ได้

มาตรา ๙๑ การอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายรับรองกับสินค้าหรือบริการของบุคคลนั้นต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรอง

มาตรา ๙๒ การโอนสิทธิในเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะกระทำได้อีกเมื่อ

(๑) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว โดยผู้รับโอนสามารถแสดงต่อนายทะเบียนได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(๒) ทำเป็นหนังสือ และ

(๓) จดทะเบียนต่อนายทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือไม่รับจดทะเบียนการโอนสิทธิตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขออนุญาตโอนสิทธิและการขอจดทะเบียนการโอน

สิทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๓ สิทธิในเครื่องหมายรับรองสินค้าสุดลง เมื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นตายหรือสิ้นสภาพบุคคล

หมวด ๓

เครื่องหมายร่วม

มาตรา ๙๔ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายร่วมโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ ส่วนที่ ๕

หมวด ๔

คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๙๕^๑ ให้มีคณะกรรมการเรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า” ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน อัยการสูงสุดหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิ

^๑ มาตรา ๙๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านกฎหมายหรือการพาณิชย์ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือเครื่องหมายการค้าไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๙๖ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒)^๑ พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัติ

^๑ มาตรา ๙๖ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

นี้

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออก
กฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ใน
ตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่ง
แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้ง
เพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง
เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีก
ได้

มาตรา ๙๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๙๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาตามมาตรา

๙๖ (๑) หรือ (๒) ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องดังกล่าว^๑

มาตรา ๙๙ ทวิ^๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๖ (๑) และ (๒) คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อไป

ให้นำมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๐ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

^๑ มาตรา ๙๙ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^๒ มาตรา ๙๙ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๑๐๑^๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด

วิธีพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกนายทะเบียน ผู้อุทธรณ์ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย หรือความเห็น หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาก็ได้

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

^๑ มาตรา ๑๐๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๑๐๓ ในระหว่างเวลาทำการ บุคคลใด ๆ มีสิทธิมาตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองและเครื่องหมายร่วมสารบบเครื่องหมายดังกล่าว ขอคัดสำเนาหรือขอให้รับรองสำเนาเอกสาร หรือขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนโดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๔ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใดที่มีถึงผู้จดทะเบียน ผู้คัดค้าน เจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่ได้จดทะเบียนแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตหรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานหรือสถานที่ที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนหรือที่ได้จดทะเบียนไว้ แล้วแต่กรณี

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้ จะให้เจ้าพนักงานนำหนังสือนั้นไปส่ง หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีที่ให้เจ้าพนักงานนำหนังสือนั้นไปส่งถ้าไม่พบผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในสำนักงานหรือสถานที่ดังกล่าว

หรือจะปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานหรือสถานที่ดังกล่าวของผู้รับนั้นก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๕ เพื่อประโยชน์ในการฟ้องและดำเนินคดีเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยให้ถือว่าสำนักงานหรือสถานที่ของบุคคลดังกล่าวหรือตัวแทน ตามที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนหรือที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นภูมิลำเนาของบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่นายทะเบียนร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมหรือให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ให้

นายทะเบียนได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๖ ทวิ^๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเข้าไปในยานพาหนะของบุคคลใด หรือสั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายค้นในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในสถานที่หรือยานพาหนะ

^๑ มาตรา ๑๐๖ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(ข) บุคคลซึ่งได้กระทำความผิดซึ่งหน้าขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้ซุกซ่อนอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ ประกอบทั้งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้พยานหลักฐานหรือทรัพย์สินจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของสถานที่หรือยานพาหนะ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชีทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ เจ้าของ หรือผู้ควบคุมยานพาหนะ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้นปฏิบัติตามการเท่าที่จำเป็น

(๒) ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนเป็นที่เชื่อได้ว่ามีการฝ่า

พินบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจอายัดหรือยึด
สินค้า ยานพาหนะ เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ
กระทำความผิดไปก่อนได้แต่ต้องรายงานต่ออธิบดีเพื่อให้ความ
เห็นชอบภายในสามวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี
กำหนดโดยอนุบัญญัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐๖ ตี^๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖
ทวิ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตร
ประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๖ จัตวา^๒ ในการปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^๑ มาตรา ๑๐๖ ตี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^๒ มาตรา ๑๐๖ จัตวา แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๗ บุคคลใดยื่นคำขอ คำคัดค้าน หรือเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน การต่ออายุการจดทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ แก่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘ บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙ บุคคลใดเลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม

ของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙/๑^๑ บุคคลใดนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักรมาใช้สำหรับสินค้าของตนเองหรือของบุคคลอื่น เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายร่วม หรือเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๐ บุคคลใด

(๑) นำเข้ามาในราชอาณาจักร จำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า

^๑ มาตรา ๑๐๙/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมปลอมตามมาตรา ๑๐๘ หรือที่เลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือ เครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๐๙ หรือ

(๒) ให้บริการหรือเสนอให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมปลอมตามมาตรา ๑๐๘ หรือที่เลียนเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ เครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๐๙

ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๑๑๑ บุคคลใด

(๑) แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่มีได้จดทะเบียนใน ราชอาณาจักรว่าเป็นเครื่องหมายดังกล่าวที่ได้จดทะเบียนใน ราชอาณาจักรแล้ว

(๒) จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วมตาม (๑) ที่ตน รู้อยู่ว่าเป็นเท็จ หรือ

(๓) ให้บริการหรือเสนอให้บริการโดยแสดงเครื่องหมาย บริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมตาม (๑) ที่ตน

รู้อยู่ว่าเป็นเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๒^๑ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ มีความผิดทาง
พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๒ ทวิ^๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของนาย
ทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๒ ตรี^๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่นาย
ทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา
๑๐๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่
เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๑ มาตรา ๑๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^๒ มาตรา ๑๑๒ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^๓ มาตรา ๑๑๒ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๑๑๓ บุคคลใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีก ให้วางโทษทวีคูณ

มาตรา ๑๑๔^๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๑๕ บรรดาสินค้าที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายอันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีผู้กระทำการหรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ หรือมาตรา ๑๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้า

^๑ มาตรา ๑๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม
อาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นการ
กระทำได้ดังกล่าวนั้นได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๗ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว
ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔
และยังคงจดทะเบียนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้
ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๘ ให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตาม
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่ง
ดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติ
หน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ

มาตรา ๑๑๙ บรรดาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียน
การเปลี่ยนแปลงข้อความที่ได้จดทะเบียนแล้ว คำขอจด

ทะเบียนโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า และคำขอต่ออายุ
เครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ถ้าก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๑) นายทะเบียนยังมิได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับ
คำขอดังกล่าวให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้
และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำ
ขอดังกล่าวแล้วการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ใน
บังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พุทธศักราช ๒๔๗๔ ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๒๐ การขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าที่ได้จด
ทะเบียนไว้แล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งเจ้าของได้ขอจดทะเบียนไว้สำหรับ
สินค้าจำพวกใดจำพวกหนึ่งทั้งจำพวก ให้เจ้าของเครื่องหมาย
การค้าระบุนายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่
ละอย่างโดยชัดแจ้ง ในกรณีดังกล่าวนี้ให้นำมาตรา ๙ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนและการคัดค้านการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ที่ค้างพิจารณาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ จนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๒๒ กำหนดเวลาในการอุทธรณ์ กำหนดเวลาในการคัดค้านการจดทะเบียนกำหนดเวลาให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งที่อาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน และกำหนดเวลาการแจ้งให้นายทะเบียนทราบว่าผู้ขอจดทะเบียนได้ตกลงกันแล้วหรือได้นำคดีไปสู่ศาลแล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ถ้ายังมีได้สิ้นสุดลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เริ่มนับกำหนดเวลาดังกล่าวใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๑๒๓ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือ

แย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือ
ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม^๑

- (๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
 เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
 หรือเครื่องหมายร่วม
 (ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง อย่างละ ๑,๐๐๐ บาท
 (ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง จำพวกละ ๙,๐๐๐ บาท
- (๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
 เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม
 ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร
 ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เซนติเมตรละ ๒๐๐ บาท
 เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร
- (๓) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑) ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๔) ค่าขอโอนสิทธิในค่าจดทะเบียน
 เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
 เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม คำขอละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
 เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
 หรือเครื่องหมายร่วม
 (ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง อย่างละ ๖๐๐ บาท
 (ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง จำพวกละ ๕,๔๐๐ บาท

^๑ อัตราค่าธรรมเนียม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

- (๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๗) ค่าจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ
ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๘) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ
การจดทะเบียนตาม (๕) ฉบับละ ๔๐๐ บาท
- (๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)
- (ก) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก ๑ ถึง ๕ อย่าง อย่างละ ๒,๐๐๐ บาท
- (ข) สินค้าหรือบริการแต่ละจำพวก มากกว่า ๕ อย่าง จำพวกละ ๑๘,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ค่าร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน
การจดทะเบียนตาม (๕) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๑) ค่าขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้
เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้
เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ สัญญาละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๑๓) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ
การจดทะเบียนตาม (๑๒) ฉบับละ ๔๐๐ บาท
- (๑๔) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒) ฉบับละ ๔๐๐ บาท
- (๑๕) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน
ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑) ฉบับละ ๒๐๐ บาท

- (๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย
การใช้เครื่องหมายรับรอง
- (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง คำขอละ ๒๐๐ บาท
- (ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง คำขอละ ๔๐๐ บาท
- (๑๗) คำอุทธรณ์
- (ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม
มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗
หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ฉบับละ ๔,๐๐๐ บาท
- (ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม
หรือสารบบเครื่องหมายดังกล่าว ชั่วโมงละ ๒๐๐ บาท
เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง
- (๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง ฉบับละ ๔๐๐ บาท
- (๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร หน้าละ ๒๐ บาท
- (๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน
- (ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า หน้าละ ๒๐ บาท
- (ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า ฉบับละ ๘๐๐ บาท
- (๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการการจดทะเบียน ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(๒๓) คำขออื่น ๆ

คำขอละ ๒๐๐ บาท

(๒๔) การจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียน

ระหว่างประเทศและคำขออื่นภายใต้พิธีสารมาดริด

(ก) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอจดทะเบียน คำขอละ ๒,๐๐๐ บาท

(ข) บริการจัดเตรียมและจัดส่งคำขอต่ออายุ คำขอโอน

คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง และคำขออื่น ๆ คำขอละ ๑,๐๐๐ บาท

(ค) คำขอให้บันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

แทนการจดทะเบียนในราชอาณาจักร คำขอละ ๒,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ

๑. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

๒. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๑ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓

๓. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๒๓ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

๔. พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๒๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕